

Misiunea Creștină Richard Wurmbrand
(numită anterior Asociația Creștină Sabina Wurmbrand)
Căsuța Poștală 12, OP 74
București, 062580, România
Email: apel@misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro ;
Pagina Web: misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro

MAI 2019

"Lasă să vedem..." (Matei 27:49)

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în unele din aceleași închisori

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand:

Păcatul Apatiei

Există o indiferență de nezdruncinat, o insensibilitate, o apatie față de suferință. Ne întrebăm uneori de ce oamenii nu reacționează atunci când li se spune povestea crucii lui Hristos, de ce ei rămân insensibili când aud despre suferințele creștinilor persecutați din atâtea țări. Era o mulțime de oameni pe dealul numit Golgota care au participat la răstignire, de oameni care au auzit strigătele lor atunci când cuiele străpungeau mâinile și picioarele condamnaților. Mulți erau romani sau greci care aveau doar o cunoaștere superficială a limbilor locale, ebraica sau aramaica. Romanii și grecii au rămas neimpresionați, indiferenți la pedeapsa crudă a răstignirii. În jurul anului 70 î.H., nu mai puțin de cinci mii de persoane, au fost pedepsite prin crucificare ca urmare a revoltei lui Spartacus din Italia. Mulți din jurul crucii lui Iisus erau evrei care strigau "să-L răstignească", când guvernatorul roman Pilat l-a prezentat pe Iisus. Totuși, trebuie să fi fost unii care să fi știut că cel puțin unul dintre cei trei înălțați pe cruce era cel mai bun dintre oameni. Altminteri, El nu s-ar fi rugat pentru cei care-L torturau. Altfel, El nu ar fi avut grijă să aducă un hoț la Dumnezeu în timp ce trecea prin suferințe fizice insuportabile. Iisus a strigat, în disperare, "Dumnezeu meu, Dumnezeul meu, de ce m-ai părăsit?" Și care a fost reacția mulțimii? Ei și-au zis unul altuia: "Haideți să vedem!" Nu a trecut prin mintea lor un gând de empatie, o intenție de a atenua suferința Lui, cel puțin oferindu-I un pic de apă sau un cuvânt de compasiune. "Lasă să vedem dacă va veni Ilie să-L mântuiască."

Ilie nu este numai numele propriu al unui profet din vechime. În ebraică este o propoziție scurtă care înseamnă "Iehova este Dumnezeu meu". În acest sens, oricine poate fi un Ilie. În acest sens Domnul a spus că Sfântul Ioan Botezătorul era Ilie. Fiecare dintre noi trebuie să aibă pe Iehova ca Dumnezeu lui. Dacă Dumnezeu plin de compasiune, Iehova, este stăpânul vieții noastre, nu putem rămâne niciodată pasivi atunci când vedem nevinovați suferind. Cei care sunt în realitate fără Dumnezeu au atitudinea "Lasă să vedem." Cartea Faptelor Apostolilor descrie modul în care oficiali religioși ai zilei au încercat prin bataie să-i înfricoșeze pe primii apostoli (Fapte 5:39). Oameni de acest fel au participat la crucificările de pe Golgota și nu au fost impresionați. Astfel de persoane nu vor fi mișcate de mesajul Bisericii suferinde. Sunt blestemați. Nu le pasă dacă pușinii frați ai lui Iisus sunt înfometăți sau în închisoare. Lăsăm pe acești oameni la judecata lui Dumnezeu.

Există o cantitate mare de inerție și rămășițe de apatie care trebuie depășite de aleșii lui Dumnezeu. Lor li se adresează meditația actuală. Unii lideri de culte abia dacă sunt mai mult decât burocrati cinstiți, dar insensibili. La scurt timp după sosirea în Statele Unite, m-am întâlnit cu unul dintre episcopii unui cult mare. Am vorbit cu el îndelung despre suferința bisericilor subterane din diferite țări comuniste. Episcopul a fost prietenos la început și mi-a spus: "Vrem să ajutăm creștinii persecutați, să le trimitem Biblie și cărți creștine și să ajutăm financiar familiile ale căror rude sunt în închisoare și așa mai departe și cred că am putea da 50.000 de dolari din fondurile noastre pentru această lucrare." L-am întrebat: "Când credeți că putem începe?" 50.000 de dolari erau dincolo de cele mai îndrăznețe visuri! Omul a răspuns: "Sunteți refugiați, nu înțelegeți cum funcționează lucrurile aici în America, eu nu am acești 50.000 de dolari, bugetul este făcut pentru anul viitor, așa că nu vi-i putem da. Poate peste doi ani îl putem aduce în discuție și aproba și pune la dispoziție pentru ajutorarea acestor creștini care suferă, peste trei ani ". El era extrem de onest și nevinovat și nu era pregătit pentru mentalitatea noastră și graba noastră care eram proaspăt scăpați din comunism. Până în acest punct, discuția fusese extrem de prietenoasă și favorabilă cauzei creștinilor suferinzi care i-am prezentat-o. Dar am continuat: "Știu cum ne-ați putea da acum banii". Era un proiect mare, un proiect de 50.000 de dolari. "Putem începe în 1-2 săptămâni." Vorbeam engleza fluent dar cu un accent. "Putem avea cei 50.000 de dolari în două săptămâni!" Episcopul a devenit curios și, probabil, se întreba cum această persoană, care a suferit 14 ani de închisoare în România comunistă, avea idee cum să vină cu o soluție de a face rost de 50.000 de dolari. Am continuat, "este foarte ușor! Scriem tuturor pastorilor din eparhie să renunțe la 15% din salariu, dar nu pentru totdeauna, ci doar îi împrumutăm de la aceștia și în trei ani când se aprobă bugetul, îi plătim înapoi." Episcopul m-a respins repede și apoi a trimis o scrisoare tuturor pastorilor de sub el, spunând: "Vă rog să nu îl invitați pe pastorul Wurmbrand să vorbească pentru că este irațional, este nebun, iată ce a spus - vrea să renunțați anul acesta la 15% din salariul vostru, o sumă care vă va fi înapoiată numai peste trei ani, pentru a ajuta creștinii persecutați din lumea comunistă ".

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane.

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele, pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar de decor, niciodată încălzită în nopțile geroase de iarnă.

Fotografie a pastorului Richard Wurmbrand în timpul detenției la Jilava

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacob 1:27)

Câteva fotografii de creștini închiși pentru credință, ajutați cu darurile voastre!
(Citiți mărturiile lor la <http://www.asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro> , coloana a treia!)

Mikhail Pșenițin, a îndurat 5 ani de închisoare sovietică și a făcut 40 zile de greva foamei pentru a obține înapoi o Biblie! Vezi scrisoarea din 2/2017 comunistă.

Valer IRINCA
A îndurat 5 ani de închisori comuniste pentru credința sa creștină. Vezi mărturia în scrisoarea din august 2014

Ioan PRODAN
(decedat)
A fost condamnat la 6 ani de închisoare în România comunistă. Vezi scrisoarea din august 2014

Szekely BALINT
(decedat)
A fost condamnat pentru credința sa la 7 ani de închisoare în România comunistă. Vezi scrisoarea 8/2014

Creștini ajutați cu darurile voastre 3 ani de Închisoare Sovietică pentru Credință

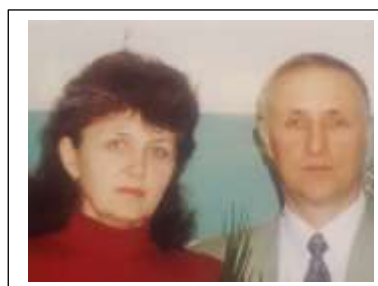

“Pace, dragi frați și surori! Numele meu este Kosteniuk Victor Iosifovici. M-am născut într-o familie de creștini bapțiști în 1935. Din copilărie am suferit din cauza sistemului communist.

La școală își băteau joc de mine și la fel eram tratat în satul în care trăiam. În școala generală am renunțat să fiu pionier comunist, să port cravată roșie, în timpul serviciului militar am refuzat să fiu un "comsomolist". (Organizația Tineretului Sovietic, NT) După terminarea stagiului militar, a trebuit să lucrez. La serviciu, am fost lipsit de orice premiu, orice primă suplimentară care era plătită celor care lucrau bine. Am fost exclus dintre cei care aveau dreptul să primească o locuință. În anii '70 și '80 am participat la tipărirea clandestină de literatură creștină. În 1980, am fost arestat și acuzat în temeiul unui articol din codul penal, ca și cum aș fi atacat sistemul sovietic și Partidul Comunist. Am fost condamnat la 3 ani de închisoare. În același timp, orice bunuri pe care le aveam au fost confiscate. Am fost eliberat din închisoare în 1983. Nicăieri n-am putut să mă angajez să muncesc, pentru că am fost etichetat ca aparținând unei secte creștine, iar securitatea sovietică (KGB) pregătea un alt dosar penal împotriva mea pentru o următoare condamnare la închisoare. După căderea Uniunii Sovietice, nimeni nu mai este pus în închisoare din motive religioase. Acum lucrez la biserică. Locuim într-un apartament mic, care este în curtea bisericii. În același timp, lucrăm la curățenie. Ne bucurăm de libertate și mulțumim lui Dumnezeu pentru tot.”

Creștini ajutați cu darurile voastre Comuniștii sovietici l-au închis 3 ani pentru credință

“Din cauza credinței noastre creștine, soțul meu Oleg Popov a

fost condamnat la trei ani de închisoare, la 8 decembrie 1981. A petrecut acest termen în orașul Tyumen și a fost eliberat pe 8 decembrie 1984. Când a fost arestat, am rămas cu patru copii mici. Fata cea mai mare

avea 4½ ani, iar cea mai mică fiică avea 3 luni. Desigur, fără ajutorul bisericii și al credincioșilor, viața nu ar fi fost posibilă. Mulțumită lor, am reușit să supraviețuiesc timp de trei ani. Înainte de arestare, soțul meu avea o poziție de conducere a tineretului bisericesc și se implica și el în transportul clandestin de literatură creștină, cum ar fi Biblia, colecții de cântece spirituale și așa mai departe. La acea vreme în Uniunea Sovietică, era imposibil să cumpărăm astfel de literatură creștină în vreun magazin. Serviciile de rugăciune aveau loc în casele credincioșilor, lucru pentru care au fost adesea supuși unor amenzi și arestări, multe servicii divine fiind dispersate de poliție. Liderii bisericii au fost arestați și închiși. În închisoare erau "interogatorii" cu comandantul lagărelor. Ei îl negau pe Dumnezeu. M-au presat când am venit să-mi vizitez soțul. Uneori nu mi-au permis să-l vizitez sau să schimbăm scrisori. El a fost plasat într-o carceră. Acolo a contractat pneumonie. De mai multe ori a fost obligat să lucreze ca vopsitor, lucru care, de asemenea, a condus la boli pulmonare. Din nou, s-a îmbolnăvit de pneumonie și a fost tratat cu antibiotice. A rezultat un cheag de sânge și a murit anul trecut. * A fost un poet și un compozitor de cântece creștine. Unul dintre compozițiile sale este cântată în mod regulat la congresele baptiste din regiunile nordice ale Rusiei.” Soția: Popov Tatiana * (Pentru mulți creștini ajutați în trecut, acum decedați, vom continua ajutorul acolo unde este cazul, pentru un soț sau un copil supraviețuitor).

Darurile voastre ne-au permis să ajutăm financiar orfelinatul Agape din Pașcani, România, un orfelinat fondat de părinții mei, Richard și Sabina Wurmband; Liceul Richard Wurmband în Iași unde pot studia mulți copii din familii dezavantajate, și pe mulți creștini vârstnici (între 70 și 100 ani), care au petrecut ani în închisorile comuniste din Europa de Est datorită mărturiei lor creștine. Unii dintre ei din România, au fost ținuti în celule comune împreună cu părinții mei. Mulțumim pentru darurile primite. Mihai Wurmband

Creștini ajutați cu darurile voastre

Predicator Crestin inchis 4 Ani intr-o Puscarie Sovietica

"Frați și surori ai păcii! Vă salut cu Psalmul 16: 6, "O moștenire plăcută mi-a căzut la sorti". Sunt Antonina Kurkina, soția lui Kurkin Alexei Yakovlevich. Soțul meu este la Domnul. * Soțul meu s-a născut în 1950 în regiunea Oryol, Raionul Dmitrovski, satul Rublin ca al doilea copil într-o familie creștină cu 9 copii. Din copilărie, el a fost remarcabil în ascultare. De la vârsta de 12 ani, nu a fost pedepsit, deoarece a fost ascultător în orice!, Alexei nu a vrut să urmeze credința familiei sale creștine, ci s-a alăturat Komsomolului (Organizația comunistă Sovietică de Tineret) și ne-am întâlnit și ne-am căsătorit în 1972. La început, ne-am certat deseori. Soțul meu s-a întrebat de ce relația noastră nu era la fel de bună ca și a părinților săi. În 1973, mi-a spus: "Nu pot trăi așa, voi merge la biserică. Voi fi un creștin fidel!", Am răspuns: "Voi merge cu tine!" În acea zi, în biserică, ne-am pocăit cu sinceritate și am hotărât irevocabil să-L urmăm pe Hristos, am fost botezați în același an. O altă viață a început. Alexei Iacovlevici a dat familiei sale serviciul deplin al Domnului, afirmația lui a fost: "Ceea ce este oferit pe altar nu poate fi luat înapoi." Astfel, el a fost dedicat lui Dumnezeu și Dumnezeu a început să folosească acest vas. A lucrat ca electrician într-o fabrică. Când Alexei Iacovlevici s-a întors la Dumnezeu, a venit la comitetul executiv al partidului communist și a pus carnetul de membru pe masă, spunând:

"Am devenit creștin". Lucrătorii din partid au încercat să-l convingă să renunțe la credință: "Un viitor minunat te așteaptă, ești nebul, refuză creștinismul!" Dar Alexei Yakovlevich a iubit foarte mult pe Iisus Hristos și a făcut o promisiune că-L slujește cu o bună conștiință. Și-a ținut promisiunea până la ultima suflare. După pocăință, viața lui a căpătat un nou înțeles, a început să spună și altora despre Hristos și despre iubirea Lui infinită. A început să participe activ la viața bisericii (la acea vreme familia Kurkin trăia în Dmitrovsk, regiunea Oryol.) Biserica avea 14 membri. Alexei Yakovlevich a avut ocazia să se mute la o biserică mai mare. Dar el a spus: "Biserica noastră trebuie să crească, vor exista tineri și copii chiar aici!" Domnul i-a auzit rugăciunile, numărul membrilor bisericii a crescut de la 14 membri la 170. Din aceștia, 23 erau tineri și 65 copii. În 1981, Aleksei Yakovlevich a fost hirotonit ca evanghelist. Frații i-au atribuit responsabilitatea pentru evanghelizarea tinerilor din regiunea Oryol. În timpul perioadei atee, autoritățile nu ne permiteau să ne strângem în pace și am avut multe amenzi și arestări. La început, soțul meu a fost închis timp de 15 zile pentru că am răspândit Evanghelia. Nu a fost descurajat, știind că este o onoare să sufere pentru Hristos! În apartamentul nostru, am înființat o bibliotecă creștină. În 1984, după o altă percheziție efectuată de KGB în apartamentul nostru, Alexei Yakovlevich a fost arestat și apoi condamnat la 3½ ani de închisoare. El și-a petrecut mandatul în Siberia, regiunea Kemerovo, satul Berezovski. A fost eliberat de o amnistie în 1988. El a petrecut un total de patru ani în închisoare. În acest timp, Domnul i-a întărit credința în Iisus Hristos. Eliberat, Alexei Yakovlevich a continuat să predice Evanghelia. În 1991, frații i-au dat responsabilitatea unui grup de evangheliști care au mers, predicând Evanghelia, în orașele din Rusia centrală. În timpul acestei perioade de libertate, după căderea Uniunii Sovietice, Domnul a binecuvântat în special lucrarea predicatorilor. În 1993, Alexei Yakovlevich a fost prezentat și s-a alăturat Consiliului Bisericilor (Baptiste). Făcând această lucrare evanghelică, au fost create multe comunități și grupuri. El era foarte ocupat cu slujirea, dedicându-se tot timpul, fără să-și facă griji pentru puterea și sănătatea sa. Toți frații care slujeau cu el arată că era foarte energic în muncă. A lucrat de la sălbatica peninsula din Taimyr, Magadan până la stepele Mongoliei și Turkmenistanului, precum și în statele baltice, Yakutiția, Evenkia, Kazahstan, Daghestan, Ucraina și Moldova. Toate aceste regiuni îndepărtate erau locurile cele mai obișnuite pentru slujirea sa. Frații i-au atribuit responsabilitatea pentru asociația Voronej-Ryazan și apoi a fost responsabil pentru departamentul de evanghelizare din întreaga asociație. Frații au menționat că nu există o biserică pe care Aleksei Yakovlevich să nu o fi vizitat în lucrarea încredințată. Implicându-se în biserică și în nevoile sale personale, el a fost sincer îngrijorat și s-a rugat pentru aceste nevoi. Alexei Yakovlevich a întâmpinat Anul Nou 2007 în biserică sa de acasă. Înainte de plecarea neașteptată la Domnul, el vorbea cu fiecare suflet din biserică ca și cum ar fi anticipat separarea. La 2 ianuarie 2007, el a mers într-un oraș din apropiere, la spitalul în care eram. Vorbind cu mine, mi-a spus la revedere. În timpul unei misiuni, datorită unui accident de mașină, Alexei Yakovlevich s-a mutat la locuința veșnică. Într-o familie de 10 copii, Alexei Yakovlevich era rareori acasă, doar pentru aproximativ 2 luni pe an. Familia, rudele, biserica, frații asociați, cu greu au putut accepta această pierdere. Aproximativ 5.000 de persoane au participat la înmormântare. Alexei Iacovlevici a lucrat mult și s-a rugat pentru frați și pentru lucrarea Domnului. El era îngrijorat de generația tânără și era îngrijorat de locurile în care Evanghelia nu fusese încă propovăduită. Întrebat în mod constant: "Cine va merge acolo? Cine va propovădui mesajul mântuirii?"

* (Pentru mulți creștini ajutați în trecut, acum decedați, vom continua să ajutăm acolo unde este posibil, un soț sau un copil supraviețuitor).

Creștini ajutați cu darurile voastre

Mărturia Fraților Creștini Șkarovski (3 Ani și 2 Ani și Jumătate Închisoare Pentru Literatură Creștină)

Eu, Anatolie Sergheievici Șkarovski, m-am născut la 15 octombrie 1956 în Poltava, Ucraina, fosta Uniune Sovietică, într-o familie de părinți credincioși. Am crescut împreună cu patru frați și o soră.

În acele timpuri dificile, mama noastră a reușit să pună în inimile noastre o încredere vie în Dumnezeu, în ciuda ideologiei fostului guvern comunist. Mama ne-a adus la biserică și s-a rugat pentru mântuirea noastră. Îmi amintesc de presbiterul bisericii (în deplină conformitate cu legile ateiste comuniste) aflat la ușa casei de rugăciune care nu permitea copiilor să intre în biserică "oficială". Informatori (comuniști) care se prezentau drept profesori de școală duminicală au scris numele tuturor copiilor care veneau la serviciul divin, iar apoi autoritățile au amenințat conducerea bisericii: dacă copiii continuă să participe la întâlniri și slujbe bisericești, casa de rugăciuni va fi închisă. Prin harul lui Dumnezeu și rugăciunile mamei mele, eu, doi frați și o soră, am primit pe Dumnezeu în inimile și viețile noastre. Pentru autoritățile comuniste sovietice, botezul tinerilor era considerat o provocare anti-guvernamentală. Pentru a nu pune în pericol pastorul unei biserici mici, acesta a acceptat să ne boteze, botezurile având loc noaptea. În timpul uneia dintre nopțile din anul 1974, sub lumina lunii și a stelelor, un grup de tineri au făcut un legământ cu Domnul nostru Iisus Hristos. Grupul de tineri care au fost botezați în acel an, inclusiv eu, am format viitoarea biserică a lui Hristos în orașul nostru. La acel moment în Uniunea Sovietică, a existat o puternică oprimare a Bisericii lui Dumnezeu din partea KGB (politia secreta sovietica NT). Învățarea copiilor în școlile duminicale a fost interzisă, tinerilor nu li s-a permis să primească botezul, totuși mulți oameni au început să-L urmeze pe Domnul cu credincioșie. Dumnezeu într-un mod minunat a condus Biserica Sa prin suferință, curățire, deschizând ușile mântuirii pentru mulți păcătoși. Dumnezeu ne-a încurajat să slujim prin proclamarea Evangheliei, am călătorit prin sate predicând pe Hristos răstignit și înviat, care a murit pentru a ne îndrepta pe noi păcătoșii. Am folosit toate oportunitățile de a răspândi Vestea Bună: solia Domnului de mântuire. În acel moment a existat o mare lipsă de literatură evanghelică și creștină, pentru a oferi oamenilor posibilitatea de a-L cunoaște pe Iisus.

(Continuarea pe coloana următoare→)

Astfel a existat nevoia de a tipări Cuvântul lui Dumnezeu și mulți frați și surori au răspuns la chemarea lui Dumnezeu și au acceptat să tipărească pe ascuns Biblia, Evangheliile, cărți de cântări etc.

A fost o lucrare de jertfă, dar binecuvântată. Diavolul nu a fost indiferent față de faptul că oamenii au început să se întoarcă la Dumnezeu, faptul că Biserica lui Dumnezeu a crescut, copiii încă mergeau la școli duminicale, în ciuda legilor comuniste. Numărul de tineri creștini care au început să slujească Domnului, sacrificând timpul lor, era în continuă creștere. Autoritățile comuniste au instituit o supraveghere în masă a slujitorilor și lucrătorilor bisericii. Frații și surorile creștine au fost asuprite în orice mod posibil și sub diferite pretexte, au fost concediați de la muncă sau le-au fost reduse salariile. Dumnezeu a condus biserica Lui în mijlocul furtunilor și al persecuțiilor. De asemenea, am participat la transportul și distribuția literaturii creștine și am ajuns în atenția KGB. În 1980, în timpul sărbătorilor Paștelui am plecat în satul unei surori numită Vasilyeva Semenevski din regiunea Poltava. Mulți oameni s-au adunat, dorind să audă despre Hristos răstignit și înviat. Mulți oameni nu puteau să creadă că erau tineri în țara noastră care îl iubesc pe Dumnezeu și doresc să împărtășească și altora această dragoste. Acest eveniment a avut loc duminica după Paște. Am trecut printr-un cimitir plin de familii în doliu. Ne-am oprit, am cântat cântece creștine, am încurajat oamenii cu Învierea Domnului nostru Iisus Hristos și i-am invitat la serviciile divine. A fost o lucrare binecuvântată. Ca răspuns, autoritățile au fost foarte agresive, au venit la biserică, au scris numele tuturor celor prezenți, au întrerupt serviciul divin, au luat literatura creștină, au adus un autobuz și ne-au dus la centrul regional Semenovka, la 30 km de Vasilevka, deci nu am putut să ne întoarcem pe jos. În același an 1980, fratele meu Paul și cu mine am fost arestați. Am fost condamnați pentru activități religioase. Fratele meu, care avea o fiică și un fiu, a primit 2½ ani de închisoare în temeiul articolului 138, Partea a 2-a din Codul penal al SSR ucrainean și, deoarece nu eram căsătorit la acea dată, judecătorii comuniști mi-au dat trei ani de închisoare. Când am fost judecați în instanță, în centrul districtului Seedsivka, nu ne-am putea imagina planurile lui Dumnezeu pentru noi. Câțiva ani mai târziu, datorită sămânței de credință semănată, o comunitate creștină se formase acolo și am fost încântați să fim la deschiderea casei de rugăciune din satul Vasilevka. Astăzi pot spune că Dumnezeu m-a binecuvântat cu o familie frumoasă: am o minunată soție credincioasă, șase fiice și 11 nepoți. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Creștini ajutați cu darurile voastre

Condamnat La Doi Ani Si Jumătate în Închisorile Sovietice

Pace dragi frați și surori, numele meu este Skarovski Pavel Sergheevici (mai sus, cu soția lui.) M-am născut la 7 septembrie 1952. Locuiesc în Ucraina, orașul Poltava. În timpul epocii sovietice, am fost membru al bisericii neînregistrate (ținând adunări în case private) a creștinilor evanghelic baptiști. În timp ce eram încă un copil de școală, am experimentat hărțuirea și persecuția în sistemul educațional ateu: am fost amenințat să nu primesc un certificat de absolvire și, prin urmare, am părăsit școala publică și am găsit de muncă când aveam doar șaisprezece ani. Participarea la întâlnirile ilegale ale bisericii era însoțită de tulburare, întrerupere a serviciului divin și multiple amenzi. Amenințările cu mesajul "Vă închidem" au venit de la diferiți oficiali și, mai ales, de la ofițeri KGB (poliția secretă sovietică, NT).

Am fost arestat pe 24 august 1980. Am fost răpit pe drum împreună cu motocicletă pe care o conduceam. Soția mea, Tatiana, nu m-a putut găsi timp de aproape două zile. La acel moment, aștepta al doilea fiu al nostru, Timotei. S-a născut la patru zile după arestarea mea. Am reușit să-l văd doar când eram închis și au venit să mă viziteze. Fratele meu Anatoly a descris aceste evenimente într-o oarecare măsură. (Vezi pagina anterioară, NEd.) Nu voi repeta. Am petrecut termenul de închisoare în regiunea Donetsk timp de 2 ani și 6 luni. După eliberare, au existat amenințări ale KGB-ului că voi fi trimis din nou în închisoare, dar "perestroika" (perioada de liberalizare în Uniunea Sovietică, NT) începuse deja.

Acum continui să slujesc în biserică, atâta vreme cât există unele "libertăți" și nici o persecuție! Fie ca Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți, ca să-L putem servi chiar și în libertate, de care nu știm, cât timp, ne vom putea bucura.

809	Власенко	Валентин	Мефодьевич	1958	Украина
810	Больш	Андрей	Корнеевич	1958	Казакстан
811	Нуркин	АЛЕКСЕЙ	ВАСИЛЬВИЧ	1958	Россия
812	Левин	НИКОЛАЙ	ВИКТОРОВИЧ	1958	Казакстан
813	Романко	Владимир	Навладвич	1958	Украина
814	Тискин	Давид	Давидович	1958	Россия
815	ТУРЦОВИЧ	Василий	Тарасович	1959	Украина
816	Барков	Степан	Павлович	1959	Украина
817	ДРИСВИННИКОВ	АЛЕКСАНДР	АЛЕКСАНДРОВИЧ	1959	Россия
818	СНВОРЦОВА	ЛЮБОВЬ	НИКОЛАЕВНА	1959	Россия
819	Варавин	Виталий	Федотович	1959	Россия
820	Дубицкий	СЕРГЕЙ	АДАМОВИЧ	1959	Россия
821	Лещенко	Борис	Владимирович	1959	Украина
822	Ткаченко	ИВАН	ИВАНОВИЧ	1959	Казакстан
823	МАРЧЕНКО	Станислав	Павлович	1960	Украина
824	Донченко	Александр	Максимович	1960	Украина
825	Отмаков	Вениамин	Александрович (Валерианов)	1960	Узбекистан
826	Савенко	Михаил	Михайлович	1960	Эстония
827	Фуделева (ШВЕЦОВА)	ДИНА	ВЛАДИМИРОВНА	1961	Алания
828	ШВЕЦОВА	АННА	ВЛАДИМИРОВНА	1962	Алания
829	Богородилов	Александр	Валерьевич	1962	Эстония
830	Миньков	Павел	Дмитриевич	1962	Эстония

Creștini ajutați cu darurile voastre!

Mai sus, exemplul de listă pe care misiunea noastră a reușit să o elaboreze, cu peste 480 de bătrâni creștini baptiști care au suferit pentru credința lor în fosta Uniune Sovietică.

Pedeapsa cu închisoarea a fost de la 2 ani până la 18 ani de închisoare. Dacă ar fi adunați, anii de condamnare la închisoare arătați în tabelul nostru prescurtat, ar însemna cel mai probabil până la peste 2000 de ani de închisoare. Cea de-a patra coloană indică anul nașterii și a cincea, țara de reședință actuală (cum ar fi Ucraina, Rusia, Kazahstan, Belarus etc.). Încercăm să obținem adrese exacte, astfel încât să putem trimite ajutor încurajator celor încă în viață. Am putut trimite ajutor la aproximativ 80 de astfel de creștini vârstnici vorbitori de limbă rusă ca și altora în restul Europei. Multe dintre mărturiile lor le puteți citi în buletinul nostru lunar. (Mărturiile disponibile pe internet la

<http://www.misiuneacrestinarichardwurmbbrand.ro>

Daruri pentru această lucrare misionară creștină se pot trimite printr'un card (vedeti pagina de web) sau la: Banca Comercială Română, Cod Swift: RNCBROBU: Conturi IBAN: RON: RO27RNCB0068149171380001, US Dollar: RO97RNCB0068149171380002, EURO: RO43RNCB0068149171380004

Misiunea Creștina Richard Wurmbbrand este o asociație non-profit, definitivă prin hotărârea Judecătoriei Sectorului 6 din 05.12.2018 în dosarul 20153/303/2018, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015.